קודם שיבא לידי איסור סקילה –

Before he will come to transgress a סקילה prohibition

OVERVIEW

The גמרא amended the query of רב ביבי that the question is regarding one who placed dough in an oven שבת on שבת; if he may be חודה before it is baked which will cause him to transgress an איסור סקילה. Our חוספות discusses the consequences if we do not allow him to be חודה (and the bread is baked), whether he will be מיחייב סקילה or not.

מוספות asks:

ואם תאמר מאי בעיא היא זו אם התירו לרדותה פשיטא שלא ישמע לנו אם נאסור לוAnd if you will say; what sort of query is this, whether they permitted him to scrape off the bread; it is obvious that if we prohibit him he will not heed us?!

תוספות answers:

- ותירץ רבינו יצחק בן אשר דאם לא התירו לא מיחייב סקילה do not permit him to be ריב"א, then he will not be liable for the סקילה punishment -

- כיון שמניח מלרדות על ידי מה שאנו אוסרין לו because we forbid him. 2

תוספות cites similar cases:

וכן בפסחים בסוף פרק האשה (דף צב,א ושם) –

And similarly in מסכת פסחים at the end of גמרא פרק the אמר states that regarding - ערל 5 הזאה איזמל 5 האה איזמל 5 האה איזמל 5 האה איזמל

¹ The query is impractical. If the ruling would be that the הכמים forbid him to be פת הודה, he will still be חודה the הפת because otherwise he will be facing a היוב סקילה when the bread is baked (for he did it במזיד)! See 'Thinking it over' # 1.

² The query then is whether we permit him to be רודה (and if he is not רודה he will be מיחייב סקילה), or whether we do not permit him to be מיחייב and therefore (since he is not רודה because the הכמים forbade him) he will not be מיחייב.

³ ערל refers to the case of a מתגייר ערב פסה מתגייר ערב פסה. According to ב"ם one who ceases to be an ערל (as in the case of a מתגייר and performs מילה (before he is considered מהרבנן), he is like one who is separating from a קבר and requires הואה ג' וז' מדרבנן (שהור as if he were a מדרבנן) as if he were a מדרבנן פסה he cannot bring his הקבן פסה.

⁴ הואה (sprinkling of the מי חטאת מי refers to a person whose seventh day of טומאת מת occurs on שבת ערב פסח. Normally he would receive the הואת מי חטאת on the seventh day and would be able to bring his קרבן פסח. However, since the seventh day is on שבות and הואת מי חטאת מי חטאת, therefore we are not הוא on him and he cannot bring the קרבן פסח.

An ערל and איזמל the חכמים sustained their decree even in a situation 6 -

מוספות asks:

- ואם תאמר היכי אתי לידי חיוב סקילה והא התראת ספק הוא אחל לידי חיוב סקילה, since this is a סקילה - התראת המפק - התראת ספק - התראת ספק - התראת ספק - התראת ספק

- דבשעה שהדביק פת בתנור שמא היה בדעתו לרדותה קודם שיבא לידי איסור סקילה For at the time he was פת בתנור, perhaps he had in mind to be רודה the before it comes to an איסור סקילה (before it is baked) 11 -

 $-^{12}$ ומה שמא שכח ההתראה שכח ומה שלא רדה שמא שכח ההתראה is because perhaps he forgot the warning of the עדים.

⁵ איזמל is the knife with which one performs the ברית מילה. If one has a child or slave that requires מילה on אים מילה (and if there will be no ברי"מ the master will not be permitted to bring the מילת זכריו מעכבתו , for מילת זכריו מעכבתו ([שמות [בא] יב,מד בא]), and the איזמל is in a different איזמר, so that there is an איסור מדרבנן to carry it from that איזמל even though this will hold back the master from bringing a קרבן פסה.

⁶ The punishment for not bringing a קרבן פסח is כרת. See במדבר (בהעלותך) α .

⁷ It is only in our case of א התירו לרדותה, א, he will receive לא התירו לרדותה אל, he will receive לא התירו לרדותה אל, he will receive סקילה since he was שרל הואה ואיזמל. However in the three cases of ערל הואה ואיזמל where the person did nothing wrong, we cannot even entertain the thought that the הכמים will prevent him from bringing a קרבן פסה because of a שבות, and that he should receive הכתים through no fault of his own. We must therefore conclude that he will not receive מרח האיסור דרבנן because of the קישר שיסור איסור דרבנן. This indicates that if the prevent someone from performing an act, then there is no consequence, for his lack of performance. (See מנות אריאל אות טו

⁸ See 'Thinking it over' #2.

 $^{^9}$ The actual בעיא ברב ביבי is not necessarily in a case where there were התראה and התראה; rather it is merely an איסור (see previous איסור, that if it would have been איסור סקילה, that if it would have been בעדים בעדים there would be a חיוב סקילה. (See

¹⁰ One is liable for the death penalty only if עדים warned him before the act and said that if you will perform this act, you will be מהוייב מיתה. However, if there is a possibility that even if he performs this act he will not be מהוייב מיתה (for he is able to undo this act, etc.), this is called a התראת ספק (a 'doubtful warning'), and there is no היוב מיתה (because the person did not take the התראה seriously, for he knows that even if he does this act, he can still avoid מיתה by reversing the act, etc.).

When the עדים warned him not to put the bread in the oven, they could not be sure that if he does put it in the oven that he will be מיחייב, since he has the option of removing the bread before it is baked.

¹² See 'Thinking it over' # 3.

מוספות answers:

ותירץ רבינו יצחק בן אשר דכיון שהדביק תוך כדי דבור של התראה –

And the ריב"א answered; since he attached the dough to the oven within the time span of saying שלום עליך רבי', after the warning from the witnesses

ובודאי תאפה אם לא ירדנה לאו התראת ספק הוא –

And the dough will certainly be baked if he does not scrape it off; it is not a - התראת ספק

- דודאי לא היה בדעתו לרדות קודם אפייה

For he certainly had no intention of scraping it off before it is baked, therefore it is not a התראת ספק (as תוספות continues to explain).

תוספות explains what is considered a התראת:

ולא הוי התראת ספק אלא בלוקח אם על הבנים 14

And a התראת ספק is not considered as such, unless (for instance) by the case of - לוקח אם על הבנים

למאן דאמר בפרק ואלו הן הלוקין (מכות דף טו,א) בטלו ולא בטלו" – למאן

According to the one who maintains בטלו ולא בטלו; there it is considered a התראת ספק - there it is considered התראת ספק - שמא לא ישרור כנפיה או לא ישרטנה -

For perhaps he will not break its wings or he will not slaughter it -

ועכשיו שמשבר כנפיה אין יכולין להתרותו –

And now when he breaks its wings the עדים cannot warn him do not break the wings for if you do break the wings, you will transgress the לא תקח לא סלא.

דלא הויא התראה אלא על הלאו¹⁷ והלאו כבר עבר

_

¹³ See 'Thinking it over' # 4.

¹⁴ The חורה tells us (דברים [תצא] כב,ו-ז) that if one chances on a bird sitting on her chicks or eggs he may not take the mother bird with the chicks; rather he should sent away the mother and then take the chicks. This is called a לא תקח לעשה, a prohibition that can be cancelled through an action. If one takes the mother he is הגיתק לעשה שלח תשלח השנים. However, if he then sends away the mother he has corrected this את האם שלח תשלח לאים. The issue is, whether it is considered that he transgressed the את האם המחויים מלקות if he still has the opportunity to correct it. מחויים מלקות if he sends away the mother bird before דיים punished him, he is מלקות מלקות. This is referred to as קיימו ולא קיימו ולא קיימו ולא קיימו אונה. This is referred to as מלקות footnote # 15.

¹⁵ בטלו means he nullified or destroyed any chance of fulfilling the עשה; while א means that there is still a possibility of fulfilling the א עשה. It is ייוחנן א who maintains that there is no הייב מלקות unless it is impossible for him to do the א חייב מלקות את האם (בטלו then he will receive), then he will receive מלקות, however if there is still a possibility that he can fulfill the ששה לונ עשה ארונים. לא בטלו עשה האם א עשה האם לונים מלקות השלח און עשה און עשה לונים מלקות און עשה און עשה שה לונים מלקות און עשה און עש

¹⁶ When the עדים warned him not to take the mother it was not certain whether by taking the mother he will transgress the או א since (according to this מבטל מ"ד he is not בטלו ולא עובר the או עובר the מבטל שה by incapacitating the mother; which we are not sure that he will do, therefore it is a התראת ספק.

¹⁷ The עדים are required to warn him before he does the act of the אי, which is taking the mother, but there can be no valid התראה after the act of the אין was done.

for it is not considered a proper warning (to receive מלקות), unless it is regarding the prohibition (which is א תקה), and he already transgressed the prohibition, for he already took the mother and at that point there was no certainty that he would break the wings of the mother. Therefore that is a התראת ספק.

חוספות offers another example where there is התראת:

וכן בשבועה שלא אוכל ככר זו אם אוכל זו –

And similarly regarding the oath that I will not eat this loaf if I eat this other loaf -

- אכליה לאיסוריה והדר אכליה לתנאיה 18

And he first ate the prohibited loaf and he then ate the conditional loaf -

דכשמתרין בו בשעת אכילת איסור –

So when the עדים warned him at the time he ate the prohibited loaf -

עדיין מחוסר מעשה אכילה של תנאי קודם שיתחייב מלקות –

It was still lacking the act of eating the conditional loaf before he can be liable for מלקות and we do not know whether he will eat the conditional loaf, therefore it is התראת ספק

אבל הכא כשמדביק פת בתנור אין האפייה מחוסרת מעשה²⁰:

However here when he attached the bread to the oven, the baking process lacks no further action; it will be baked (and he will be סקילה of nothing else is done.

SUMMARY

There is no punishment for transgressing an בי"ד prohibits us from acting in a way to prevent this punishment. התראת ספק is only where an action is required to activate the punishment; if the איסור will be done unless an action is taken then it is not התראת ספק.

THINKING IT OVER

1. תוספות asks that he will certainly not listen to us (so what is the purpose of the

¹⁸ This is the loaf he swore he would not eat.

¹⁹ This is loaf which he said that if he eats it, he will not eat the other (the prohibited) loaf.

²⁰ When in order that the איסור be done (and punishment be meted out) it is necessary that another action take place (incapacitating the mother, eating the loaf), we assume that these actions will not take place (for why should he harm himself), therefore it is a התראת ספק . The perpetrator is not concerned about the התראה because he knows that to be held liable he has to take further action and he can decide not to take that action. However, if in order for the איסור to take place no additional action is required (it is only to prevent the איסור from taking place that action is required) then we assume the status quo that no additional action will take place and therefore it is התראת ודאי if the perpetrator is planning to be פת איסור the perpetrator is planning to be התראת ודאי end.

query).²¹ This indicates that the query remains (whether החירו or not), but חוספות asks that it is not a practical query. However, why should there be a query; since if we forbid him he will be מיחייב סקילה, it is therefore a question of פקוח נפש , and therefore we should permit him to be ??

- 2. העמידו כוted cases where במקום במקום דבריהם "געמידו בריה" Why cannot we resolve the ביבי that here too העמידו דבריהם במקום $?^{24}$ [And if those cases are different from תוספות, how can תוספות compare the cases?]
- 3. תוספות asks that by רדיית it is התראת מחל תוספות concludes his question saying, 'ומה שמא שכח ההתראה'. Seemingly these words are superfluous! Since at the time of the עדים do not know whether or not he will be התראה, it is a התראת ספק של Later?! 26
- 4. התראת ספק התראת הוספות initially states that by רדיית הפת it is not a התראת התראת since 'he certainly did not have in mind to be רודה before it is baked; indicating that it is not a התראת because we assume that he will not be רודה. However, תוספות concludes that the criterion whether it is a התראת ספק or not depends (only) on whether if it is מששה (as by שלוח הקן whin הפת עשה). How can we reconcile these two conflicting ideas?!
- 5. Why did not תוספות ask his question on the משנה which counts אופה as one of the לט מלאכות; that it is a התראת ספק?!

²¹ See footnote # 1.

 $^{^{22}}$ See שפ"א and מנחת אריאל אות מנחת.

²³ See footnote # 8.

²⁴ See קיקיון קיקיון [and מנחת אריאל אריאל.].

²⁵ See footnote # 12.

 $^{^{26}}$ See מהר"ם and מהר אריאל אות מנחת מנחת מנחת

²⁷ See footnote # 13.

²⁸ See יש אריאל אריאל מנחת הש"ס, גליון גליון (and אור החמה)

²⁹ See [מהרש"א הארוך].